

[Kurt Brauer.]

har sympati for forslaget, og at det ikke skal komme an på SF, om det går hurtigt igennem et udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren har overvejet, eller om man i ministeriet har overvejet, hvad det vil koste helt at fjerne disse bidrag. Hvad koster det skatteborgerne i dag at administrere denne skat på uheldigt gennemførte samlejer, som det jo faktisk drejer sig om? Nu har vi hørt hr. Valbak tilstå, at han er bidragyder til foretagendet her, og der er jo i snesevis af tingets medlemmer og i hundredtusindvis af mennesker landet over, som er ramt af dette. Hvad koster det os som skatteborgere at administrere dette? Gad vide, om det går lige op, om det i virkeligheden ikke bare virker som en straf på uheldigt gennemførte samlejer.

Der må være en række fogedsager, der må være en masse retslige mellemstil osv., som man ville kunne fjerne ved helt at ophøre med at opkræve disse bidrag og simpelt hen sige, som mit parti har været inde på det i forbindelse med vores forslag om almindelig samfundspension, at det offentlige overtager forpligtelsen over for enlige mødre, over for mennesker, der mister deres erhvervssevne på grund af ulykkestilfælde, invaliditet, alderdom eller andre ting. Jeg synes, her er en tanke, som der også her er en lejlighed til at rejse.

Jeg må skynde mig at sige, at jeg må indrømme, at jeg har betænkeligheder ved min egen tanke. Den er for resten ikke min egen fuldt og helt, jeg har lånt den fra hr. Per Dich og andre SF'ere naturligvis, som oprindeligt har rejst den i vores gruppe. Men jeg har betænkeligheder ved den, fordi der er en forbindelse mellem moder og barn og fader, som måske kan gå tabt, hvis man fuldstændig overlader den slags kontrol til det offentlige, det vil jeg indrømme, men det er også den eneste betænkelighed, jeg kan se i forbindelse med simpelt hen at lade det offentlige overtage enhver forpligtelse i disse tilfælde.

Foreløbig kan SF tilslutte sig tanken om, at vi uden videre lader denne fond sløjfe.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg takker for den enstemmige tilslutning til gennemførelse af lovforslaget. Jeg vil gerne understrege de bemærkninger, der er faldet om, at regeringen hermed vedgår arv og gæld på dette område fra den forrige regering.

Der kom nogle bemærkninger især fra fru Inge Fischer Møller og fra hr. Kurt Brauer om, at man måske kunne gå det skridt videre helt at ophæve pligten til i fremtiden at betale bidrag, når der er tale om, at flere betaler bidrag til samme barn. Jeg kan sige, at tanken har min sympati. Om den også har budgetministerens, er jeg ikke i stand til at svare på, for den har ikke været forelagt ham, men jeg kan se af de spørgsmål, der er rejst, hvoraf en del jo ligger langt uden for justitsministeriets område, at det nok ville være hensigtsmæssigt, at det udvalg, som nu skal drøfte lovforslaget, får samråd både og især med socialministeren, med budgetministeren og med justitsministeren, altså undertegnede. Og jeg tror, jeg på samtlige ministres vegne kan give tilsagn om en villig drøftelse i udvalget af de spørgsmål, der er rejst.

Jeg tør ikke sige, om det er den mest hensigtsmæssige administration — det blev berørt af fru Inge Fischer Møller — der her er foreslået. Jeg kan i den forbindelse også nævne, at hr. Kurt Brauer jo rejste spørgsmålet om, hvorvidt det overhovedet kan betale sig i de sidste år — der er jo ikke så lang tid tilbage — at administrere denne ordning. Det er vi villige til at undersøge, ligesom vi naturligvis vil undersøge spørgsmålet om, hvorvidt nogen af dem, der indtil nu har haft fordel af fonden, det vil altså sige børne- og ungdomsforsorgen i særdeleshed, skulle lide tab ved den nye ordning, men det er vel nok et spørgsmål, som i højere grad sorterer under socialministeren.

Jeg må nok nøjes med disse bemærkninger, idet jeg dog til hr. Kurt Brauer vil sige,